

Lekcja 2

13 lipca

Plan lepszego świata

PRZEGLĄD

W naszym studium w ubiegłym tygodniu podziwialiśmy Boże stworzenie i uznaliśmy smutną rzeczywistość, iż wraz z pojawieniem się grzechu doskonały Boży świat stał się światem upadłym. Jednak Bóg natychmiast wdrożył plan odrodzenia świata do stanu, w jakim powinien istnieć.

Obecnie żyjemy na etapie planu odrodzenia „już, ale jeszcze nie”, co oznacza, że pełne odrodzenie królestwa Bożego zostanie zrealizowane dopiero wtedy, kiedy Jezus przyjdzie powtórnie i położy kres grzechowi. Ale już dzisiaj możemy przyjąć niektóre błogosławieństwa Jego królestwa i żyć nimi.

Temat biblijnej sprawiedliwości studiowany w tym kwartale nawiązuje do Bożego planu lepszego świata w okresie oczekiwania na to, co ma nastąpić. Sprawiedliwość można zdefiniować jako przejaw Bożej sprawiedliwości zobrazowanej w prawych czynach. W gruncie rzeczy „sprawiedliwość” i „prawość” są często synonimami w tłumaczeniu zarówno hebrajskiej jak i greckiej części *Biblii*. Tak więc „sprawiedliwość” i „prawość” uzupełniają się i nakładają na siebie wzajemnie.

CELE NAUCZYCIELA

- Prowadząc tę lekcję zbadaj wraz z uczestnikami to, co wynika z powiązania sprawiedliwości z prawością.
- Cieszcie się razem, że Bóg słyszy wołanie upadłej ludzkości i zna jej los.
- Wezwij uczestników lekcji do zrozumienia głębi znaczenia Dziesięciorga Przykazań w świetle biblijnej prawości.
- Podkreśl napomnienia skierowane przez Boga do Jego ludu, wzywające do oddawania darów ponad dziesięcinę na wsparcie sprawiedliwego i prawego dzieła Pańskiego.
- Przystudiujcie głębiej ustanowiony przez Boga system jubileuszowy mający łagodzić społeczne i ekonomiczne cierpienie ludzkości.

KOMENTARZ

Tekst biblijny: „Sprawiedliwość [*cedeq*] i prawo [*miszpat*] są podstawą tronu twego, łaska i wierność idą przed tobą” (Ps 89,14). „Sprawiedliwy [*dikaios*] z wiary żyć będzie” (Rz 1,17).

Te wersety to tylko dwa z wielu przykładów tego, jak „sprawiedliwość” i „prawość” są ściśle związane ze sobą zarówno w *Starym Testamencie* jak i *Nowym Testamencie*, tak iż mogą występować zamiennie. Jeśli masz dostęp do greckiego *Nowego Testamentu*, poszukaj odniesień do „sprawiedliwości” i przetłumacz to słowo także jako „prawość”. Zwróć uwagę, jak to zadanie naświetla zamiennosc tych dwóch słów. Omów z uczestnikami lekcji, co wynika w naszym codziennym życiu ze ścisłego powiązania między „sprawiedliwością” i „prawością”. Jak możemy zastosować to powiązanie między „sprawiedliwością” a „prawością” do innych ludzi?

Tekst biblijny: „Potem rzekł Pan: Wielki rozlega się krzyk przeciwko Sodomie i Gomorze, że grzech ich jest bardzo ciężki. Zstąpię więc i zobaczę, czy postępowali we wszystkim tak, jak głosi krzyk, który doszedł do mnie, czy nie; muszę to wiedzieć!” (Rdz 18,20-21).

Słowa „muszę to wiedzieć” oznaczają, że Bóg „wiedział, zauważał i dostrzegał”. Inne fragmenty przedstawiają słowo „wiedzieć” jako bliskie znaczeniu „uratować” czy „okazać litość” (zob. Ps 1,6; Am 3,2) (*The NET Bible: New English Translation*, Biblical Studies Press, L.L.C., 2001, s. 141). W Am 3,2 czytamy: „Tylko o was zatroszczyłem się spośród wszystkich pokoleń ziemi”. W języku hebrajskim

werset ten brzmi dosłownie: „Tylko was poznałem”. Hebrajski czasownik jest tu *jâda*’ jest tu użyte w znaczeniu nawiązującym do przymierza, w sensie „uznać w szczególny sposób” (tamże, s. 1643).

Zaproś uczestników lekcji, by opowiedzieli o tym, jak zrozumieli w szczególny sposób, że Bóg „wie” o ich wołaniu do Niego. Jak Bóg okazał im litość i uratował ich? Poproś uczestników lekcji, by podzielili się przykładami ludzi, o których „wiedzą”, że boją (Wj 2,23-24) i wołają do Boga w ucisku. W jaki namacalny sposób uczestnicy lekcji mogą wraz ze zbrojem współdziałać z Bogiem, by okazywać współczucie uciskanym i nieść ulgę w cierpieniu?

Ilustracja: Bóg zna sytuację każdego człowieka na świecie. W przeciwieństwie do Niego my nie zawsze właściwie orientujemy się w sytuacji, jak pewien przedsiębiorca, który nauczył się cennej lekcji o swojej niewiedzy. Pewnego dnia postanowił przyrzeć się z bliska swojej firmie i sprawdzić efektywność pracy swoich pracowników. Udał się między innymi do doku, gdzie zobaczył młodego człowieka opartego o ścianę, najwyraźniej nie mającego nic do roboty. Podeszedł do niego i zapytał:

- Jaką masz dniówkę, synu?
- 150 złotych - odpowiedział młody człowiek.

Przedsiębiorca wyciągnął portfel, odliczył 150 złotych, wręczył mu i powiedział, by sobie poszedł i więcej nie wracał

Kiedy młody człowiek odszedł, zjawił się kierownik doków i rozglądając się ze zdziwieniem zapytał przedsiębiorcę:

- Czy nie widział pan kuriera? Prosiłem, żeby tu na mnie zaczekał! (Ed Vasicek, *Meet Jethro*, <https://www.sermoncentral.com/sermons/meet-jethro-ed-vasicek-sermon-on-10god-in-the-hardships-97796?ref=SermonSerps>).

Musimy się modlić, by Bóg ukazał nam Jego spojrzenie na sytuacje ludzi wokół nas. Musimy zachować szczególną ostrożność, by nie osądzać ludzi, których spotykamy.

Do omówienia w klasie: Co musimy zrobić, by upewnić się, że mamy wiarygodne, trafne zrozumienie potrzeb i trudnych sytuacji ludzi wokół nas? Jak „wiedza” pomaga nam być bardziej przydatnymi, efektywnymi i skutecznymi w służeniu bliźnim?

Tekst biblijny: „Nie będziesz miał innych bogów obok mnie. (...) Nie pożądaj domu bliźniego swego, nie pożądaj żony bliźniego swego ani jego sługi, ani jego służebnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego” (Wj 20,3.17). Pierwsze i ostatnie przykazanie są jak okładki spinające pozostałych osiem przykazań Dekalogu (Wj 20,4-16), a jednocześnie są podstawą całego Dekalogu. Na przykład, nie mając innych bogów obok Jahwe i nie pożądając niczego, co należy do bliźniego, możemy zidentyfikować to, co stawiamy ponad Bogiem. Te dwa przykazania wskazują wszystko, co służy naszemu ego i stoi na przeszkodzie przestrzeganiu pozostałych ośmiu przykazań.

Omów przykłady wskazujące, jak różne przykazania mają się do „okładek” Dekalogu - przykazań pierwszego i dziesiątego. Jak podsumowaniu Dziesięciorga Przykazań według Jezusa - tzw. przykazania „pierwsze” i „drugie” (Mt 22,37-40) - ma się do owych „okładek”?

Przejrzyj każde z sześciu ostatnich przykazań dekalogu i wyjaśnij, jak mają się one do biblijnej prawości. Na przykład, jak ludzie doświadczający niesprawiedliwości umierają wewnętrznie za każdym razem, kiedy okazujemy im brak szacunku albo odmawiamy im możliwości, które słusznie im się należą? Omów przykłady grup ludzi, możliwe że żyjących obok nas, którzy każdego dnia borykają się ze skutkami braku szacunku i dostępu do możliwości. Jak pierwsze cztery przykazania Dekalogu mają się do biblijnej prawości?

Ilustracje. Ktoś powiedział, że istnieją trzy rodzaje dawców: krzemień, gąbka i plaster miodu. Aby wydobyć coś z krzemienia, musisz go uderzyć młotkiem, a nawet wtedy uzyskasz tylko odpryski i iskry. Aby wydobyć płyn z gąbki, wystarczy ją ścisnąć. Im większy wywrzesz nacisk, tym więcej dostaniesz. Natomiast plaster miodu wprost opływa słodyczą (Brian Kluth, *Sermon Illustrations*, <http://www.kluth.org/church/illustrations.htm>).

Członkowie Kościoła, których można określić jako „dawców-gąbki”, czują się zobowiązani oddawać 10 procent dochodu z uwagi na mandat Ml 3,10. Ale nie pozwalają, by z nich „wycisnąć” jakiegokolwiek dary poza skrupulatnie wyliczoną dziesięciną. Jednak werset 8 napomina lud Boży, iż Bóg oczekuje zarówno dziesięcin jak i darów na wspieranie Jego dzieła. Dawcy będący „plastrem miodu” chętnie oddają dary na wspieranie potrzebujących ponad wymaganą dziesięcinę (przeczytaj Pwt 26,1-12). W wyniku tego zarówno dawca jak i otrzymujący dary są błogosławieni.

Antonio Rossi był ubogim imigrantem z Sycylii, kiedy przyjął Jezusa jako swojego Zbawiciela. Pewnego ranka w kościele modlił się: „Panie, daj mi pomysł, co mam robić, a będę wiernie oddawał na Twoje dzieło część z wszystkiego, co zarobię”. Tego ranka przyszło mu do głowy, by sprzedawać „świeżo wyciskany sok pomarańczowy”. Rossi stał się znanym chrześcijańskim biznesmenem i założył firmę Tropicana. Dotrzymał obietnicy danej Bogu i oddawał nie tylko 10 procent, ale 50 procent swoich dochodów na dzieło Boże przez kolejnych 60 lat! (<http://derrickmccarson.blogspot.com/2017/03/giving-god-oranges.html>; na podstawie: Sanna Barlow Rossi, *Anthony T. Rossi: Christian & Entrepreneur*, Downers Grove 1986, s. 158).

Międzynarodowy Instytut Finansów opublikował niepokojący raport, zgodnie z którym globalne zadłużenie w pierwszym kwartale 2018 roku osiągnęło rekordowy poziom 247 trylionów dolarów amerykańskich. To znaczy, że wzrosło o 32 tryliony w ciągu zaledwie jednego roku - od pierwszego kwartału roku 2017. Dane te obejmują gospodarstwa domowe, rządy oraz firmy finansowe i inne (Alexander Tanzi, *Global Debt Topped \$247 Trillion in the First Quarter, IIF Says*, <http://www.businessinsider.com/global-debt-staggering-trillions-2017-4>).

Niektórzy zadłużają się tak bardzo, iż wyjście z zadłużenia wydaje się niemożliwe. Wiele krajów ma przepisy prawne dotyczące bankructwa, mające chronić obywateli niezdolnych do sprostania ciężących na nim zobowiązaniom finansowym. Te przepisy dają zadłużonym osobom szansę uwolnienia się od długów. Jednak ci, którzy ogłaszają bankructwo, muszą się liczyć z poważnymi konsekwencjami.

W Kpł 25 Bóg ukazuje alternatywne rozwiązanie - rok jubileuszowy. Był to przepis mający na celu coś w rodzaju zrestartowania społeczeństwa i odnowienia ekonomii. Gwarantował sposób życia uwzględniający interesy osób zmarginalizowanych i wyzutyh ze wszystkiego a jednocześnie gwarantujący sprawiedliwy podział bogactwa.

Na czym polegał ten restart? Aby pomóc uczestnikom lekcji zrozumieć, co obejmował plan lat jubileuszowych, wymień na tablicy, jeśli jest dostępna, następujące elementy przepisów o roku jubileuszowym:

- Zwrócenie nieruchomości pierwotnym właścicielom lub ich spadkobiercom.
- Umorzenie długów.
- Uwolnienie więźniów i niewolników.

Do omówienia w klasie: Jak sposób zarządzania długami, własnością i wyzyskiem obecnie mają się do przepisów zawartych w Kpł 25? Jak Kościół Boży może stosować zasady roku jubileuszowego we współczesnych warunkach? Poproś uczestników lekcji, by opowiedzieli, jak Pan dał im nowy początek i nową szansę w życiu. Następnie poproś, by opowiedzieli, jak współdziałali z Bogiem, by dać nowy początek i szansę innym ludziom.

PRAKTYCZNE ZASTOSOWANIE

Bóg wzywa członków Kościoła, by wyszli poza myślenie o potrzebie prawości i reform wyłącznie w kategoriach własnych sytuacji. Często sytuacje te mogą dotyczyć relacji rasowych i zagadnień wolności religijnej, które osobiście ich nękają, takich jak prawo do wolnej soboty czy prawo do służby wojskowej bez noszenia broni. Jednak biblijna sprawiedliwość dla wszystkich ludzi powinna być automatycznym sposobem życia, który umacnia w nas troskę o innych, a nie tylko samych siebie.

Znajdź sposoby, by pomóc uczestnikom lekcji zastosować w ich życiu zasady omawiane w tej lekcji. Posłuż się przykładami osobistych doświadczeń czy zagadnień omówionych w lekcji. Czyniąc to, rozważ poniższe punkty:

1. Poproś uczestników lekcji, by opowiedzieli osobiste świadectwo o tym, jak zastosowali w swoim życiu poniższy cytat: „Wkład na cele religijne i dobroczynne, wymagany od Hebrajczyka, wynosił całą jedną czwartą jego dochodu. Można byłoby przypuszczać, że tak wielki podatek od zasobów ludu mógł go doprowadzić do nędzy, ale wprost przeciwnie, wierne przestrzeganie tych zarządzeń było jednym z warunków jego dobrobytu” (Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, Warszawa 2018, wyd. 2, s. 393; zob. Ml 3,8-12).

2. Rok jubileuszowy oznaczał odrodzenie i nowy początek - finansowy, duchowy i społeczny (zob. Kpł 25,8-17). Rok jubileuszowi był także związany z Dniem Pojednania - czasem duchowego odrodzenia i odkupienia (zob. Kpł 25,9). Przypuśćmy, że dowiadujesz się, iż w pobliżu mieszka rodzina, która straciła w pożarze cały majątek i jedno z dzieci. Jak twój zbór pomógłby tej rodzinie zacząć życie na nowo - doświadczyć roku jubileuszowego - zarówno finansowo jak i duchowo?